

[Holstein.]

at aabenbare sin Hemmelighed, Tiden er nu inde til at meddele Offentligheden og den sønderjydske Befolkning, hvad han finder, der kan og bør gøres. Man kan ikke sanere en døende til Bunds, allermindst ved at nedsætte en Kommission til Undersøgelse af hans Sundhedstilstand, men man kan maaske ved resolut Handling foreløbig bjerge hans Liv, for saa efterhaanden at bringe ham til Kræfter.

Hvad mig angaar, mener jeg i nøje Overensstemmelse med, hvad jeg har udtalt i December 1931, at Tvangsauktioner over Landbrugsejendomme, hvor der ikke med Rette kan ankes over, at den paagældende har været udelig som Bedriftsleder og ansvarsløs i sine økonomiske Dispositioner, bør afværges, saaledes at de paagældende kan blive ved deres Bedrift, i hvert Fald en rum Tid, i Stedet for at der nu gaar 40 Promille af Ejendommene i Sønderjylland til Tvangsauktion mod 8 Promille i det gamle Land. Endvidere udtalte jeg den Gang, at man maatte kunne aflaste Landbrugerne for de sekundære Prioritetsbyrder og ved Statens og Pengeinstitutternes Medvirkning gennem en Rentesenkning hjælpe til at formindske deres primære Forpligtelser uden at Realkrediten blev rokket. Det vilde i mine Øjne ikke være Tegn paa manglende Redelighed og Ærlighed og Fornuft, om vi som tabt afskrev Hypoteklaanefondens 24 Mill. Kr. Staten raader i det hele taget over fiktive Formueværdier, som den uden at krænke Vederhæftighedens Krav kunde nedskrive.

Dernæst mener jeg, at den Krisefond, som nu oprettes i Samarbejde med den sønderjydske Laanekasse, maa have Midler til Aflastning af Kautionsforpligtelser og til Sikring mod, at Banker og Sparekasser svækkes eller slaas i Stykker. Endelig mener jeg, at Landbrugets Forrentningsevne maa forbedres, enten ved at Kronen yderligere sænkes eller ogsaa ved, at Priserne gennem en Korn- og Smørordning paa Landbrugsprodukter sættes op. Jeg ser ikke rettere end, at det vil være umuligt at virkeliggøre Storforligets Love efter deres Hensigt og afholde de betydeligt øgede finansielle Udgifter, de fører med sig, uden en meget forøget Seddeludstedelse. Men jeg vedgaar, at jeg ser ikke, hvorledes det skal være muligt at gaa til en omfattende Forøgelse af Seddelmængden uden at sænke Kronen. Man kan maaske en Tid ved Hjælp af de Kunstforanstaltninger, som den højtærede Regering raader over, skjule, hvad den danske Værdimaaler i Virke-

ligheden er værd. Men jeg tror ikke, man i Længden vil kunne skjule det, og saa er der ingen anden Vej at gaa end den, som der er peget paa gentagne Gange af Venstres Ordfører: Tilpasningens Vej gennem Valutapolitikens Midler eller gennem den finansielle Beskæring.

Man siger, at vi har brudt vore Valgløfter. Jeg vil sige, at jeg har ført min egen Valgkampagne i nøje Overensstemmelse med Venstres Valgmanifest og i nøje Overensstemmelse med Venstres Fører i Sønderjylland, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, og der er for Venstres Vedkommende ikke Tale om noget Brud paa Valgløfter. Vi led Nederlaget ved Valget, og vi led det hovedsageligt paa det, vi politisk havde sat i første Række: den finansielle Besparelses- og Nedskeringspolitik. Efter dette Nederlag, da vi stod overfor et økonomisk Sammenbrud i Vinter, gik Venstre ind for at skyde det andet økonomiske Tilpasningsmiddel, det valutapolitiske, som ogsaa var et Hovedpunkt i Venstres Valgprogram og Valgkampagne, i Forgrunden, lægge Politikken an paa det. Men deraf følger ikke, at vi har opgivet den finansielle Tilpasnings Vej eller svigtet den. Vi fra Venstres Side har søgt at føre en Krise- og økonomisk Tilpasningspolitik med Anvendelsen af ganske de samme Midler, som den engelske nationale Regering har anvendt. Den har skaarret ned paa Finansbudgettet, det er Venstre ogsaa Talsmand for. At de nuværende Regeringspartier hidtil ikke har villet være med til det, kan vel ikke lægges Venstre til Last, allermindst af det konservative Folkeparti, som hidtil aldeles ikke har villet høre Tale om saadanne Besparelser. Venstre har dernæst været Tilhænger af at gennemføre forøgede Skatter, baade direkte og indirekte. Saadanne har den engelske nationale Samlingsregering ogsaa gennemført. Endvidere har vi medvirket til en Sænkning af Landets Valuta, det samme har den engelske nationale Samlingsregering foretaget. Vi har endelig været med til at gennemføre Kriselove, hvis Formaal er at hidbringe en Rentenedsættelse og en Rentelettelse. Den engelske nationale Samlingsregering har ligeledes iværksat saadanne Foranstaltninger. Alle de Strenge har Venstre spillet paa, og det er jo fremhævet af det Parti, hvis krisepolitiske „Augsburgske Konfession“ sikkert er det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stadig præsent — han er jo Partiet „Berlingske Tidende“s Ordfører her i Tinget —, at en mangestrengt Krisepolitik er en Nødvendighed. Men det er netop en saadan Politik, Venstre har været